

Helsingin Reservinlänningät r.y.
SVENSKA SEKTIONEN

25

Helsingin Reservinliupseerit r.y.
SVENSKA SEKTIONEN

*Helsingin
Reservinaliupseerit r.y.
ordförandes hälsning.*

På styrelsens och föreningsmedlemmarnas vägnar ber jag få framföra våra bästa lyckönskningar till den 25-åriga Svenska Sektionen. Denna sektion har varit en av vår 50-åriga förenings mest aktiva och på många sätt mest exemplariska sektioner. En specifik karaktär ger naturligtvis det svenska språket åt sektionen. Jag anser denna vår två språkighet vara en positiv företeelse som berikar vår verksamhet. Den har givit vår verksamhet nya dimensioner och samarbetsformer samt vänskapsband utanför vårt eget verksamhetsområde.

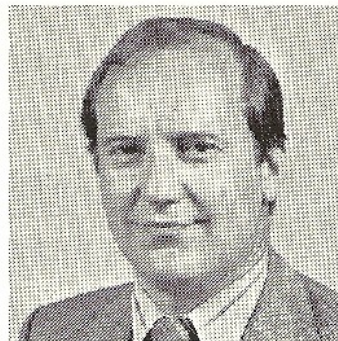
Vid sidan av sin egen mångsidiga verksamhet har Svenska Sektionen på många sätt givit oss både andlig och materiell hjälp. För allt detta vill vi uttrycka vårt varma tack.

Huvudföreningens ledning är övertygad om att Svenska Sektionen kommer att fortsätta sitt betydelsefulla arbete till gagn för vårt gemensamma fosterland också efter sitt jubileumsår. Det är vår gemensamma uppgift att upprätthålla försvarsviljan samt befordra den andliga och fysiska försvarsberedskapen.

Också detta år har vi nödgats konstatera hur orolig världen omkring oss är. Vi har upplevt tidigare okända kriser och våra tankar inför framtiden har ofta varit betryckta. Vi reservunderofficerare bör besitta den beredskap som är nödvändig för att bekämpa dylika kriser, av vad slag de än må vara.

Jag hälsar alla medlemmar i Svenska Sektionen med värme och önskar Er alla framgång i Ert arbete för en trygg och skyddad morgondag.

*Antti Pibljämäki
ordförande*

*Svenska sektionens
ordförandes hälsning*

Vid ett jubileum går tankarna ofta tillbaka till tiden som gått. Det har inte tidigare redogjorts i någon publikation om de svenskspråkiga reservunderofficerarnas verksamhet i Helsingfors med omnejd. Svenska sektionens historik kommer att återuppliva minnen för nuvarande medlemmar och berätta för framtida om det gågna kvartsseklet. Denna historik har vid sidan av sin ordinarie tjänst författats av vår mångåriga medlem Pehr-Erik Nyman. För detta lyckade arbete vill jag framföra styrelsens uppriktiga tack.

Vid jubileet vill vi även rikta ett varmt tack till alla dem vi under åren samarbetat med. Speciellt bör nämnas Dragsviks befattningsofficerare och Ekenäs-nejdens reservunderofficerare samt alla de utomstående personer som ställt upp vid olika evenemang, såsom föredragshållare, funktionärer etc. för att ej glömma föreningar och företag som bistått oss med välkomna donationer.

Vi bör med tacksamhet minnas alla dem som med obesparad möda arbetat i sektionens komiteer och styrelser samt aktiva medlemmar som visat sitt intresse för vår gemensamma sak.

Vi gör en stilla honnör för dem som för evigt lämnat våra led. Svenska sektionens ideologi är förutom den fosterländska verksamheten att inom moderorganisationen Helsingin reservinaliupseerit vara ett samlande organ för de svenskspråkiga reservunderofficerarna i Helsingfors med omnejd nu och i framtiden.

*Sven Nordström
ordförande*

Helsingin Reservinaliupseerit ry hade i början av 1960-talet c:a 1.000 medlemmar. Verksamheten hade inletts på trettioalet men hade legat nere av "naturliga" orsaker hela 40-talet. Med tilltagande välstånd i början av 50-talet kom även verksamheten åter i gång. Betecknande för den snabba utvecklingen är att 1950 bokfördes endast 40 betalande medlemmar!

Bland dessa ettusen medlemmar fanns även ett stort antal svenskspråkiga. Den fosterländska verksamheten har alltid haft djupa rötter i vår språkgrupp och reservistverksamheten utgör inget undantag. Det stora medlemstalet medförde att Helsingin Reservinaliupseerit r.y:s verksamhet redan några år tidigare började föras över på specialavdelningar. Inom de sista åren på femtiotalet uppstod sålunda Tikkurilan osasto, SOK:n Reservinaliupseerit, Ilmailuosasto etc.

Ur de svenskspråkigas synpunkt var denna utveckling inte enbart positiv. Den medförde nämligen färre möjligheter att träffa kamrater ur samma språkgrupp. Därmed uppstod faran att intresset för verksamheten skulle minska. Ganska naturligt föddes därför tanken på en svensk underavdelning med en mera allmänt riktad verksamhet men med reservistide'n och det gemensamma språket som bärande faktorer.

Några initiativrika personer tog upp saken med ledningen, som tydligen inte hade några invändningar. I maj skickades en möteskallelse ut till svenskspråkiga underofficerare i huvudstadsregionen, både medlemmar och andra.

Den trettionde maj 1961 sammanträffade tretton personer på Handlingsgillet: Jarl Bergman, Jarl Bergstén, Karl Ekman, Åke Järnström, Eric Lönnqvist, Selim Lönnqvist, Paul Nieminen, Erik Nylander, Ilmari Rehnström, Rafael Roberts, Stig Sautero, Harald Saxberg och Harry Tapper.

Mötet leddes av Tapper, som relaterade orsakerna till mötets sammankallande. De närvarande var alla positivt inställda till bildandet av en svenskspråkig sektion inom Helsingin Reservinaliupseerit ry. Man valde en styrelse för sektionen och till ordförande valdes Harry Tapper.

Det första året gick närmast i styrelsearbetets tecken, många frågor pockade på sin lösning. Tydliga tecken till oro om den fortsatta verksamheten kunde skönjas vid det första årsmötet där Harry Tapper meddelade att han p.g.a. arbetsförhinder ej längre kunde stå till förfogande som ordförande. Även några andra styrelsemedlemmar anmälde förhinder. Slutligen åtog sig Stig Sautero ordförandeskapet, Rehnström blev v.ordf. och den viktiga sekreterarposten åtog av Alex Saanela.

Verksamheten kom så småningom i gång, om ändå inte i den omfattning vi är vana vid idag, men ändå. Under 1962 hölls tolv månadsmöten

med sammanlagt 96 deltagande. Medlemmarna hade visat sig vara intresserade av befolkningsskydd och inte mindre än tolv personer genomgick grundkursen i befolkningsskydd.

Följande år var liknande, men förändringens vindar blåste redan. Man hade övergivit Handlingsgillet som mötesplats till förmån för skjutbanan vid Hesperiaagatan. Där höll man först möte, därefter övade man sig i skytte. Vid följande årsmöte, i januari 1964 var Sautero optimistisk beträffande framtiden. Vi skall litet närmare uppehålla oss vid detta betydelsefulla årsmöte. Från huvudföreningens "nuorten osasto" närvar nämligen sergeanterna Björk och Lehto vilka sade sig gärna ansluta sig till sektionen. Styrelsen lovade diskutera saken med huvudföreningen, då bägge herrarna var medlemmar i "nuorten osastos" styrelse.

I årsmötesprotokollets tionde paragraf säger Sautero "om vi ännu desutom får Lehto och Björk över till vår sektion, då kommer den svenska sektionen att nå det mål den strävat till, nämligen att bereda de svenskspråkiga res.u.off. tillfälle att samlas på tävlingsbanorna i skyttets, orienteringens, idrottens och exkursionernas tecken och på detta sätt slå vakt kring den svenska folkspilla som ännu finns kvar".

Det var stora förväntningar som ställdes herrarna Lehto och Björk. Tydligt var dock att Sautero kände dem och deras kapacitet.

Det stora språnget

Verksamhetsåret 1964 kan betecknas som det mest betydelsefulla i sektionens historia. Under detta år inledde sektionen den form av verksamhet som ytterligare utvidgad fortgår ännu i dag.

I årsberättelsen, sammanställd av Sautero och Saanela, kan vi läsa "... sektionen har plötsligt vaknat upp och visat en synnerligen livlig verksamhet på alla fronter. De beslut som fattades på det senaste årsmötet har i alllo infriats. Verksamheten har varit intensiv och det har fordrats stora uppoffringar och ansträngningar av ledare och funktionärer ... (men) sektionen har stärkt sin position inom föreningen och detta borde sporra oss att med nya krafter kunna ta itu med mera krävande uppgifter".

På ett annat ställe säger Saanela "I detta sammanhang ger man gärna en blomma åt sektionens energiska skytte- och idrotts-und.off. A. Björk, som med sitt uppoffrande och medryckande arbete, samt med sitt glada lynne, ryckt sektionen ur dess törnrosasömn."

Det var inte bara idrotten som fick fart på sig. Några av sektionens medlemmar bildade en "Garantiförening" och hyrde en f.d. tvättstuga

vid Skillnaden 5. Genom talkoarbete utrustades den till klubblokal och f.o.m. hösten kunde sektionen hålla sina möten där. Detta initiativ kan inte prisas nog. Vi skall senare i vår historik återkomma till Korsun och personerna kring den.

Årets goda resultat, både inom idrotten och eljest höjde förstås medlemmarnas självkänsla. Den egna klubblokalen gjorde att sektionen ytterligare skärpte sin profil utåt, i synnerhet som ingen annan sektion inom föreningen hade "egen" klubblokal.

I resten av skriften följer vi sektionens verksamhet längs två huvudlinjer, idrottens och den allmänna verksamhetens.

Allmän verksamhet

Korsun gav verksamheten nya möjligheter. Mötestidpunkter kunde beslutas utan större problem, platsen var ju dessutom centralt belägen. Om just Korsun inspirerade till den livliga period som nu började må här vara osagt, men tänkbart är det. Möteskvällarna blev nu regelbundna, först-rörelsematerial i form av bl.a. ett biljardbord anskaffades och trevnaden var stor.

Att det gick bra för sektionen uppmärksammades även av huvudföreningen. Det första tecknet härpå var att Sigurd Wijkman utnämndes till lagledare för det finländska laget i Nordiska Mästerskapen i skidfältskytte. Tävlingarna försiggick i Söderhamn, Sverige i slutet av februari 1965. Invi gningen var festlig med fackeltåg, blåsorkester och tal av svenska överbefälhavaren general Torsten Rapp. Undersergent Wijkman och general Rapp trivdes förträffligt vid både tävlingar och festligheter. En stor träbock i Wijkmans tambur minner än i dag om dessa tävlingar.

En annan uppmärksamhet, som kunde ha blivit ödesdiger för sektionen, inträffade följande år. Då utnämndes nämligen sektionens ordförande Stig Sautero till huvudföreningens verksamhetsledare. Detta kunde ha inneburit ett avbräck i verksamheten, men så blev det dock inte. Sigurd Wijkman övertog ordförandeskapet till följande årsmöte där sedan Alex Saanela valdes till ordförande, som sekreterade inträdde en ny kraft, Ralf Wahlstedt.

Sektionens verksamhet förlöpte numera rätt rutinmässigt vidare. Korsukvällarna avlöste varandra, medlemsantalet steg långsamt men säkert och idrottarna var flitigt i farten.

Stig Sautero borta

Som en synnerligen svår förlust upplevde sektionen sin förra ordförande Stig Sauteros död 1968. Stig Sautero fungerade som ordförande under sektionens kanske mest kritiska tid. Under hans ledning byggdes verksamheten upp och konsoliderades till vad den är än i dag. Sektionens äldre medlemmar påminner sig än i dag om "Sauteros tid".

Försvarsmaktens förtjänstmedalj

I juni 1969 blev Svenska sektionen föremål för en synnerligen glädjande uppmärksamhet. Då emottogs ett brev av följande lydelse från Staben för Helsingfors Militärdistrikt, daterat 6.6.1969.

"Helsingin Reservinaliupseerit ry
Svenska Sektionen.

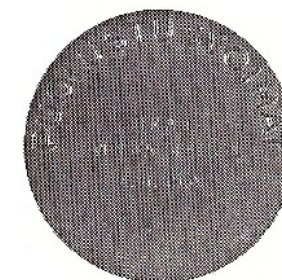
Har förmånen att meddela att försvarsmaktens kommendör, general K.Leinonen, har beviljat Svenska Sektionen försvarsmaktens förtjänstmedalj i brons för framgångsrik verksamhet.

Medaljen utdelas onsdagen den 18 juni kl. 14.00 på staben för Helsingfors Militärdistrikt, Skepparegatan 6. Får härmed inbjuda värda representant till detta tillfälle.

O.s.v. 12131/238

Med vapenbrödrahälsning

Chefen för militärdistrikt
Överste J.Jarkka "

Medaljen emottogs på utsatt dag av Sigurd Wijkman.

Det må nämnas att sektionen är den första underavdelning som erhållit en dylik utmärkelse. Medaljen jämte diplom är uppsatt på Korsu-väggen för att fortsättningsvis sporra oss till nya initiativ i vår verksamhet.

Våra damer

I ett protokoll från 1972 läses "... meddelade N.N. att Res. Officerarna har damer till förfogande fast de ej är medlemmar och rekommenderade varmt att Svenska Sektionen tager sina damer med till olika tillfällen."

Saken åtgärdades ganska snart och damer har flitigt deltagit i sektionens program. Flickvänner, fruar eller andra trevliga femininer har ofta varit med på tävlingar. Någon egentlig damsektion har aldrig bildats utan arbetet har skett jämsides med männen. Våra damer har verkligen inte varit "kaffeflickor och diskerskor" utan fullvärdigt och helhjärtat varit med i skytte, Gentlemanna-(hm) tävlingar etc.

Årsberättelsen för 1972 nämner att damer "även i år visat sig mycket intresserade, främst i skytte och skidning". Dessa spänstiga damer var S.Barck, I.Nyholm, G.Himmelroos, A-M.Backman, M.Sandqvist, H.Lindgren, A.Dannholm, E.Malmberg, C.Streng.

För 1976 berättar årsberättelsen att damerna fortfarande varit aktiva. Solveig Barck sköt banrekord i Luolan med 292 p av 300 möjliga och Ester Tillander vann min.gev. tävlingen i Dragsvik med goda 274 p. Att våra damer fortlöpande aktivt deltar kan ses av den programtablå vilken finns på annat ställe i texten.

Idag tio år senare, kan vi med glädje konstatera att våra damers medverkan snarare är en regel än ett undantag. Lika glädjande är att våra barn deltar i lekarna. Skidning och löpning utan större tävlingspress uppfattas som en trevlig lek som dessutom ofta kan utföras tillsammans med föräldrarna. Sektionen framstår mycket gärna som "hela familjens" sektion.

Samarbete med framgång

I och med att verksamheten inom sektionen tog fart sökte man också nya samarbetspartners. Naturligt var därför att söka kontakt med Dragsvik. Redan 1966 skrev man ett brev till Nylands Brigad med anhållan om att få göra besök där. Den föreslagna tidpunkten var emellertid olämplig och saken förföll men initiativet återupptogs dock 1969. Detta år inleddes samarbetet med Dragsvik Underofficersklubb genom ett besök där. Under besöket tävlade man i skytte och märkte att man trivdes väl tillsammans. Följande år kom Ekenäsnejdens res.und.off. Förening med i samarbetet och allt sedan dess har dessa tre föreningar haft en nära och livlig kontakt. Främst här man träffats i idrottens tecken men också gemensamma samkväm brukar ordnas.

Dragsvik Befattningsofficerare rf. brukar varje år inbjuda en representant med dam från sektionen till den högtidliga självständighetsdagsfesten på Befattningsofficersklubben. Denna inbjudan värderas mycket högt inom sektionen.

Om det fruktbara samarbetet mellan dessa tre föreningar kan också läsas inom avsnittet om idrott i denna skrift.

Samarbete med förhinder

Sporrade av det goda resultat som samarbetet med föreningarna i väst-Nyland givit uppstod tanken att nå kontakt med någon liknande förening i Sverige. Sektionen förekom dock genom ett brev som via Hels.Res.A.u. tillställdes sektionen i början av 1971. Däri söker Värnpliktiga Underofficerarens Förening i Västmanland kontakter i Finland. Efter brevväxtling med långa pauser ordnades slutligen ett möte i Åbo vinter 1972. Sektionen representerades av ordf. Eric Grunn och Allert Björk och Värnpliktiga u.off. i Västmanland av Allan H.Pettersson och Börje Mattson. Mötet var mycket positivt och möjligheter för samarbete ansågs föreligga. Tyvärr visade det sig senare vara svårt att i praktiken genomföra projektet närmast på grund av ekonomiska orsaker.

Ekonomi

Sektionens inkomster utgöres av medlemsavgifter och startavgifter. Beroende på medlemsantalet inkommer mellan 1.500—1800,—. Avgiften är 30,— per år men dessutom tillkommer ytterligare årsavgiften på 40,— till huvudföreningen. Den sammanlagda summan blir rätt hög och hindrar därmed en höjning av sektionens årsavgift vilken i sig själv är skäligen.

Man har sökt bättra på kassaläget genom att t.ex. upptaga tidningsprenumerationer eller genom ljusförsäljning inför självständighetsdagen. Dessa initiativ har tillfört kassan belopp som överskridit vad som erhållits genom medlemsavgifterna.

Startavgifterna i tävlingar är avsedda att täcka direkta konstnader för dessa. Vanligen måste dock medel tillskjutas från sektionens kassa för att klara det hela.

Sektionens medlemmar har alltid varit frikostiga med donationer av olika slag. Det kan vara fråga om priser till tävlingar, smärre penningsum-

mor eller föremål till Korsun, material eller arbete som t.ex. gravering, eller tryckning.

I möjligaste mån har man undvikit direkt tiggeri, sektionen har visat att den klarar sig själv. Men — Du läsare: om Du ej redan är medlem i sektionen så bli det. Genom aktiv medverkan stöder Du vår verksamhet bäst.

Uppvaktningar

Till de många traditioner som uppstått under våra 25 år är uppvaktningar vid högtidsdagar. I bland sker detta medelst deputation, kanske med en liten gåva eller blommor, t.o.m. vardera kan komma i fråga. En adress eller ett telegram kan också visa att sektionen minns sin medlem.

En vacker sed är den uppvaktning som ägnas en bortgången medlem. Många är de sektionsmedlemmar vilka följts till den sista vilan av sina kamrater i sektionen.

Svenska sektionen och framtiden

Liksom vårt samhälle förändras även vi och vårt sätt att leva. Likaså måste vår sektion förändras i takt med tiden för att kunna fylla sin plats inom reservistorganisationen och samhället.

Våra traditioner utgör knappast något hinder för denna utveckling, det svåraste hindret utgör vi själva. Vi måste kunna förnya oss själva för att kunna utveckla sektionen i takt med framtidens fordringar.

Marknadsföringen av sektionen måste få nya former, vilka de är måste de kommande styrelserna besluta. Helsingforsnejden utgör t.ex. ett gott underlag för nyrekrytering av medlemmar, något som vi måste få igång med det snaraste.

Beträffande deltagandet i vår verksamhet har en lindrigt sjunkande tendens noterats de senaste åren. Också i denna fråga måste vi klargöra orsakerna. Kanske har programutbudet varit för litet, kanske för stort eller kanske har medlemmarna rent av bjudits på fel slag av program eller verksamhet.

Vi får inte försvara oss med att någon speciell del av verksamheten måste finnas med bara därför att den "alltid funnits". Traditionerna begränsar inte vår verksamhet, tvärtom bör vi låta dem utgöra språngbrädet för nya försök och initiativ.

Svenska sektionens ordföranden

Harry Tapper	30.5.—31.12.1961
Stig Sautero	62—31.07.1976
Sigurd Wijkman (t.f.)	1.8.66—31.12.1966
Alex Saanela	1967
Sigurd Wijkman	1968—1969
Robert Upmal	1970
Eric Grün	1971—1973
Sigurd Wijkman	1974
Ralf Wahlstedt	1975—1977
Kaj Lindgren	1978—1979
Robert Upmal	1980—30.5.81
Pehr-Erik Nyman (t.f.)	1.6.—31.12.81
Leif Barck	1982—1984
Sigurd Wijkman	1985
Sven Nordström	1986—

Idrottsverksamheten

Stadgarna för Helsingin Reservinaliupseerit ry anger en tydlig målsättning för idrottsverksamheten. Vi citerar:

"att sörja för medlemmars psykiska och fysiska kondition genom att arrangera orientering, skidning, sportskytte, motorsport, utfärder och annan dylik verksamhet samt genom att arrangera tävlingar ...".

Sektionens idrottsverksamhet sker i enlighet med dessa stadgar. Ingen form av elitidrott eftersträvas utan verksamheten är så planerad att var och en kan delta oavsett ålder eller skicklighet. Genom att aktivt delta höjer man sin prestationsförmåga. Det lilla tävlingsmoment som i bland förekommer skärper koncentrationsförmågan. Härmed uppnås en viss fysisk och psykisk prestationsnivå som väl kan tänkas befrämja det personliga välbefinnandet.

Det faller sig naturligt att skytte blev inledningsgrenen för sektionens idrott. Skytte passar alla åldersgrupper och ju sämre resultat man presterar i början, desto lättare har man att förbättra dessa med fortsatt övning.

Redan 1963 inleddes luftgevärsskytte i en liten inomhusbana på Mikaelsgatan. Bättre fart blev det då Hesperiatagens "Luola" blev tillgäng-

lig samma höst. Helt säkert började medlemmarnas "fysiska och psykiska kondition" förbättras från och med denna tid. Koncentrationen kring sik-
tandet och avfyrandet i samband med ansträngningen att hålla fysisk stilla
illustrerar mycket väl varför skytte ger både kroppslig och psykisk motion.

Vi har tidigare sett hur de första årens anspråkslösa försök övergick
under 1964 i en riklig och livlig idrottsverksamhet som fortsätter lika livlig
nu mer än 20 år senare. Allt sedan 1964 har sektionens idrott varit kon-
centrerad kring en enda person, Allert Björk. Ordförande Sauteros för-
hoppning att Björks verksamhet som idrottsledare skulle medföra ett
uppsving efter den något trevande inledningen för sektionen infriades till-
fullo. Förutom att Björk satte fart på skytteverksamheten införde han re-
dan 1964 också terränglöpning och orientering.

Läsaren må ej förledas att tro det varit så okomplicerat. Ingalunda.
Under den första tiden kunde det väl hända att arrangörerna av en oriente-
ring var i majoritet vid starten. Men så småningom uppmärksammade
medlemmarna utbudet och allt fler började delta. Följande år kom skid-
löpning på programmet och samma år arrangerades även marschskytte.
Undan för undan ökades antalet grenar och tillfällen. Därmed ökade
också fordringarna på arrangören/arrangörerna, ty papperskriget inom
idrotten är som bekant rätt omfattande.

Genast från början insåg man inom sektionen att idrottens kostnader
måste betalas av deltagarna själva. Sektionens övriga verksamhet medgav
inte att idrotten skulle få några större subsidier, därtill har kassasituatio-
nen varit alltför trängd. Genom att upptaga en obetydlig startavgift samt
genom frikostiga pris- och andra donationer har idrottarna till mycket stor
del kunnat finansiera sin verksamhet. Så fortgår verksamheten år för år
och finner sina former. Nya grenar kommer in på programmet, vad sägs
om skidpistolsskytte, bilorientering eller en fisketävling. Sektionen var i
vissa fall en föregångare med nya grenar, i bland blev de populära och
förblev på programmet, några utövades några gånger och försvann sedan.

Goda prestationer under jubileumsåret

Trots att sektionens idrott uttryckligen är ämnad för dem med begynnan-
de eller redan anskaffad kulmage finns det bland oss flere verkligt duktiga
idrottsmän och kvinnor. Nedan följer några resultat som belyser detta:

- Åke Meling sköt banrekord på skolpistol, 289 p.
- Tiina Miettinen sköt damrekord på samma bana, Luolan, 297 p. på mi-
niatyrgevär.
- Sektionen vann stafettskidningen inom Helsingin Res.Au.piiri med la-

get Dannholm, Nordblad, Holmberg och Rantanen.

- Reserviläishölkä vanns av sektionens 5-manna lag bestående av Borg-
ström, Dannholm, Nordblad, Holmberg och Williamson.
- Tiina Miettinen överlägsen segrare på damernas 10 km. Tiden 43.08,
följande dam kom nio minuter senare.
- I distriktets orientering vanns allmänna klassen tredubbelt, ordnings-
följden var Williamson Nordblad, Kaj-Olof Lindgren, dessutom vann
Himmelroos 35-årsklassen.

Vårt jubileumsår pågår fortfarande och andra resultat tillkommer.
Dock vill vi ännu engång betona att sektionens idrott är avsedd för alla
dem som sportar på gräsrotsnivå.

Ekenäs och Dragsvik — en ny dimension i verksamheten

Sektionens styrelse brukade redan under sina första år utse en "Public Re-
lations"-kommitté. Denna uppgift var att i vissa fall representera sektion-
en utåt, i bland sökte sektionen genom kommittén nya kontakter. Det
kanske allra bästa kommittén någonsin åstadkommit var att etablera kon-
takt med Dragsvik u.o. klubb, som man uttryckt saken i årsberättelsen för
år 1969. Ur resultatlistorna för det året framgår att man spelat volleyboll,
tävlat på luftgevär samt haft en gemensam Herremannatävling. Redan föl-
jande år inträder Ekenäsnejdens res.und.off. förening i bilden. Härmed
bildades den triangel som berikat verksamheten inte bara för vår sektion
utan säkert också för våra brödraorganisationer i Nylands Brigad och
Ekenäs.

Allt sedan dess har umgänget föreningarna emellan varit livligt. Många
personliga kontakter har knutits under de år som förflutit. På tävlingsba-
norna har man kämpat för sina respektive föreningars ära i en mängd oli-
ka grenar. Under namnet Triangelkampen tävlas i terränglöpning, orien-
tering, skidskytte, volleyboll och min.gevs. skytte.

Senare har även pistolskjutning och Herremannatävlingen kommit
med i bilden. Säsongen avslutas vanligen med gemensam prisutdelning
med dans. De som varit med anser denna fest vara årets höjdpunkt.

Det tionde året och därefter

Då sektionen fyllde tio år gjordes ett sammandrag av idrotten under
jubileumsåret. Låt oss se vad som hänt under 1971: "540 personer har när-

varit vid de 51 idrotstillfällen som sektionen ordnat år 1971. Detta är 96 personer mer än under föregående år, så man kan väl säga att intresset har ökat kraftigt. Skyttet är fortfarande den gren som drar de flesta deltagarna eller 101 st., sedan kommer wolleyboll med 97, orientering och terränglöpnin med 75 resp. 65, skidning med 37, marssiammunta 36, skidskytte 33 deltagare osv.

Verksamhetens bredd är övertygande. Många välkända namn syns på prislisorna. Leif Barck, Henry Himmelroos, Harry Sjöström, Kurt Dannholm och många andra. Någon, kanske Allert Björk, räknade ut att av sektionens ammunition sköts 7.000 skott + en hel del till av medlemmar-nas egna patroner.

Sektionens idrottsmän klarare sig utmärkt även i huvudföreningens tävlingar. Kuuden kerhon hiihto vanns av Henry Himmelroos, terränglöpnings-tävlan vanns av Kurt Dannholm och en äldre klass i samma tävling av Urban Malmberg."

Dylika goda prestationer och placeringar förekommer under sektionens hela historia. Trots att verksamheten inte är avsedd för elitidrott utan för helt vanliga medlemmar har det visat sig att även toppidrottare trivs bland oss. Sektionen har erbjudit och erbjuder även i dag goda tränings-möjligheter för den som kanske vill idrotta med litet allvarligare avsikt.

Såsom tidigare nämnts deltar sektionens medlemmar ofta i tävlingar arrangerade av huvudföreningen. Sedan en följd av år möter sektionen en annan sektion i tvåkamp. Vi tävlar nämligen mot Jiu-Jiutsu avdelningen i fältskjutning och pistolskytte.

Så löper tiden undan: nya namn tillkommer i resultatlistorna, andra syns först mera sällan för att sedan försvinna helt. Bekanta namn i listorna år 1977 var t.ex. Barck, Mette, Borgström, Sandqvist, Malmberg och Nordblad, bara för att nämna några. Sektionens 20:de verksamhetsår, 1981, uppvisar igen engång en imponerande rad prestationer. Inte mindre än 63 olika idrotstillfällen bjöds medlemmarna. I statistiken kan vi se hur deltagandet fördelat sig bland medlemmarna.

Ett idrottsår

För att visa den verkliga omfattningen av den idrott som bedrivs inom sektionen publicerar vi här nedan hela programmet för år 1985.

7.1. Min.gev.	16.8. Skolpist.
14.1. Skolpist.	22.8. Min. Gev.
21.1. Min. Gev.	3.9. Skol/Duell
1.2. Skol/Duell	7.9. Orientering triangelkamp
6.2. Min. Gev.	11.9. Min. Gev.
16.2. Snabbskj.pist.	12.9. Duell
18.2. Min. Gev.	21.9. Triangelkamp/Baggby
1.3. Skolpist.	30.9. Terränglöpning
4.3. Min. Gev.	4.10. Duell
10.3. Skidskjutn./Baggby	5.10. Min. Gev.
15.3. Duell	14.10. Min. Gev.
20.3. Min. Gev.	30.10. Min. Gev.
27.3. Skidmäst. (slask/regn!)	8.11. Snabbskj.pist.
27.4. Skolpist.	13.11. Min. Gev.
5.5. Min. Gev.	22.11. Skolpist.
29.5. Terränglöpning	25.11. Min. Gev.
6.6. » Triangelkamp	7.12. Skolpist.

Under den kalla årstiden skjuter vi inomhus, varmare tider försiggår skytte på Sandhamn, Obnäs eller kanske i Dragsvik på Baggbybanan.

Minn, läsare, att vem som helst kan deltaga, ingen behöver vara mäs-tare utan alla deltar för att det är trevligt. Kom med!

Skytarna på Baggby skjutbana 1985
A. Nyholm, H. Wahlman och B. Nederström

Per Erik Nyman på Ingå skjutbana

Program & deltagarstatistik

	1981	1982	1983	1984	1985
Klubbaftnar, styrelse					
o.a. möten	55	58	53	52	51
Närvarande medlemmar	472	509	495	480	448
Damer		19	15	6	8
Utomstående	75	22	41	50	61
Närvarande tot.	547	550	551	536	517
Idrott, skytte och annan					
dyl.verks.	63	66	65	51	53
Deltagande medlemm.	627	654	568	436	378
Damer	134	116	109	88	76
Barn/ungdomar	38	25	20	23	15
Utomstående	128	127	121	124	81
Deltagare totalt	927	922	818	671	550
Tillfällen totalt	118	124	124	103	104
Deltagare totalt	1.474	1.472	1.369	1.207	1.067

Helsingin Reserväliupseerit ry./Svenska Sektionen.

RAuL:n plakett.

Silverplakett

Allert Björk	23.10.1971.	N:r 249
Alexander Saanela	23.10.1971.	N:r 250
Sigurd Wijkman	19.05.1974.	N:r 493
Heinz Mette	23.02.1977.	----
Kaj Lindgren	28.10.1980.	----
Robert Upmal	13.05.1981.	----
Leif Barck	28.02.1983.	----

Bronsplakett

Allert Björk	06.12.1963
Reino Lehto	» 1963
Åke Järnström	» 1965
Stig Sautero	» 1965

Sigurd Wijkman	» 1966
Robert Upmal	» 1967
Alexander Saanela	» 1967
Paul Strand	06.12.1969
Helge Österman	23.10.1971
Birger Lindgvist	» 1971
Jarl Holmberg	» 1971
Kaj Lindgren	» 1971
Yngve Svanström	» 1971
Heinz Mette	» 1971
Håkan Hagman	» 1971
Jarl Bergsten	» 1972
Harald Borgström	06.12.1975
Leif Barck	» 1975
Fru Solveig Barck	» 1975
Henry Himmelroos	02.10.1976
Urban Malmberg	» 1976
Kurt Dannholm	» 1976
Ralf Wahlstedt	27.02.1978
Valdemar Chrisé	28.10.1980
Eric Grönn	» 1980
Alf Nyholm	» 1980
Åke Meling	» 1980
Harry Sjöström	» 1980
Per-Ole Sandqvist	» 1980
Bengt Weckström	» 1980
Jan-Håkan Björk	28.02.1983
Erik Grönlund	» 1983
Rolf Hellstén	» 1983
Harry Lindgren	» 1983
Jorma Streng	» 1983
Fru Irene Borgström	» 1983
Fru Ester Tillander	» 1983

Helsingin Reservaliupseerit ry./Svenska Sektionen.

Standar (numrerade)

Allert Björk	06.12.1969.	N:r 57
Sigge Cairenius	04.01.1971.	N:r 62
Eric Grün	28.08.1971.	N:r 64
Yngve Svanström	19.01.1973.	N:r 71
Jarl Bergsten	06.12.1973.	N:r 76
Sigurd Wijkman	19.05.1974.	N:r 80
Harry Sjöström	19.03.1976.	N:r 98
Fru Solveig Barck	16.10.1981.	N:r 128
Erik Grönlund	07.10.1983.	N:r 142

Utomstående

Nylands Brigad	23.04.1976.	N:r 101
Major Randall Nybom	08.12.1979.	N:r 117
Löjnant Sven Nordlund	16.10.1981.	N:r 127

RAuL:n Kunniakilpi (Hel.Res.Au.)

Allert Björk	13.12.1980
--------------	------------

RAuL:n pronssinen ansiomitali

Allert Björk	13.05.1981.
--------------	-------------

RAuL:n viiri Peruskalliomme Maanpuolustus.

16.10.81.

Leif Barck
Harald Borgström
Kurt Dannholm
Henry Himmelroos
Jarl Holmberg
Kaj-Olof Lindgren
Urban Malmberg
Åke Meling
Tom Nordblad
Per-Olof Sandqvist
Fru Monica Sandqvist

Svenska Sektionens förtjänstplakett Premiering av utomstående

Bronsplakett

Ordf. för Arbetets Vänner rf.
R Nybom
Svenska Arbetets Vänner
M Tiirikkala
S Nordlund
02.10.76.
F Fagerström
16.10.81.
K Sorri
V Saari
C Lassus
T Nyholm
B-E Nyman
R Bredenberg
K Collin
U Fagerström
H Granroth
B Holmroos

K Kraufvelin
B Ljunggren
E Oksman
Neiti B Orava
P Nieminen
S-O Nyström
B Pihl
K Piipponen
O Roth
H Sjöblom
Fru I Valkeapää
G Valkeapää
S Valkeapää
K-E Österlund

Silverplakett

16.10.81.
M Tiirikkala
S Nordlund

Premieringar: Svenska Sektionens plakett. Medlemmar och damer.

Guldplakett.

N:r 1.	und.serg.	Sigurd Wijkman	02.10.1976.
N:r 2.	över serg.	Yngve Svanström	02.10.1976.
N:r 3.	fältväbel.	Helge Österman	02.10.1976.
N:r 4.	över serg.	Allert Björk	13.12.1980.
N:r 5.	över serg.	Kaj Lindgren	16.10.1981.
N:r 6.	serg.	Birger Lindqvist	16.10.1981.
N:r 7.	över serg.	Heinz Mette	16.10.1081.

Silverplakett.

16.10.71. R. Upmal
 S. Wijkman
 A. Saanela
 H. Österman
 A. Björk
 S. Cirenius
 P. Strand
 K. Lindgren
 Y. Svanström
 H. Mette

16.02.73. B. Lindqvist

02.10.76. L. Barck
 H. Borgström
 E. Grönn
 J. Holmberg
 H. Lindgren
 H. Himmelroos
 A. Nyholm

16.10.81. V. Chrisé
 E. Grönlund
 H. Hagman
 D. Korpelainen
 U. Malmberg
 M. Munck af Fulkila
 P-O. Sandqvist
 H. Sjöström
 G. Wahlman
 R. Wahlstedt
 Fru S. Barck

Bronsplakett.

16.10.71. R. Upmal
 S. Wijkman
 A. Saanela
 H. Österman
 B. Lindqvist
 J. Holmberg
 S. Cairenius
 P. Strand
 K. Hedberg
 O. Jacobsson
 K. Lindgren
 Y. Svanström
 H. Mette
 R. Wahlstedt
 J. Bergsten
 H. Munck af Fulkila
 B. Engman
 D. Lundin
 K-G. Lundström
 C. Forsman
 K. Mervasto
 E. Grönn
 L. Barck
 U. Malmberg
 E. Puser
 N-A. Mandell
 H. Lindgren
 H. Borgström
 R. Lehto
 H. Hagman
 A. Björk

16.02.73. H. Himmelroos
 K. Danholm
 A. Nyholm

1975. A. Nyberg
 V. Chrisé
 G. Wahlman
 H. Nordberg
 H. Fjäder

02.10.76. B. Nyholm
 H. Sjöström
 D. Korpelainen
 E. Grönlund
 P-O. Sandqvist
 J. Streng

Damer S. Barck
 I. Nyholm
 G. Himmelroos
 M. Sandqvist
 C. Streng

16.10.81. L. Berglund
 J-H. Björk
 C. Borgström
 P. Gallen
 J. Glad
 R. Hellstén
 Jan. Holmberg
 K-O. Lindgren
 Å. Meling
 T. Nordblad
 P-E- Nyman
 G. Sandholm
 B. Tillander
 B. Weckström
 T. Åkerlund

Damer I. Borgström
 A-M. Sautero
 M. Tapaninen
 E. Tillander

H. Munck af Fulkila ihågkommer damerna på 20 års jubileet.

År	1. Ordf. 2. viceordf.	Sekr.	Kassör.	Ledamöter.	Suppleanter	Fest o. program kommittéordf. 3) 4)	Idrott o. skytte kommittéordf.
1961.	H. Tapper J. Bergström	R. Roberts	S. Kevin	1) S. Sautero E. Lönnqvist	I. Rehnström P. Nieminen		E. Lönnqvist
1962.	S. Sautero I. Rehnström	P. Lindholm	S. Kevin	1) J. Bergsten K. Ahokainen	A. Saanela T. Henriksson	?	?
1963.	S. Sautero I. Rehnström	A. Saanela	P. Lindholm	1) V. Chrisé C. Lindblad	K. Ahokainen J. Nordström	?	?
1964.	S. Sautero S. Wijkman	A. Saanela	I. Rehnström	1) V. Chrisé R. Uppal	K. Ahokainen I. Rehnström		A. Björk
1965.	S. Sautero S. Wijkman	A. Saanela	K. Hedberg	1) A. Björk R. Uppal	H. Österman K. Hedberg		»
1966.	S. Sautero S. Wijkman	2) A. Saanela	K. Hedberg	1) A. Björk R. Uppal	H. Österman K. Hedberg		»
1967.	A. Saanela S. Wijkman	R. Wahlstedt	K. Hedberg	1) H. Österman A. Björk	K. Lindgren B. Engman		»
1968.	S. Wijkman A. Saanela	R. Uppal	D. Lundin	1) A. Björk K. Lindgren	H. Österman K. Hedberg		»
1969.	S. Wijkman K. Lindgren	R. Uppal	D. Lundin	A. Björk H. Österman H. Mette P. Strand	K. Hedberg C. Swanström		»
1970.	R. Uppal E. Grönn	2) N. Mandell	D. Lundin	A. Björk H. Mette H. Hagman U. Malmberg	C. Forsman S. Cairenius		»
1971.	E. Grönn U. Malmberg	B. Engman	D. Lundin	A. Björk L. Barck H. Mette H. Österman	H. Hagman A. Saanela L. Barck 4)		»
1972.	E. Grönn U. Malmberg	B. Engman	D. Lundin	A. Björk L. Barck H. Mette Y. Swanström	S. Wijkman H. Sjöström		»
1973.	E. Grönn S. Wijkman	H. Sjöström	H. Himmelroos	A. Björk Y. Swanström L. Barck H. Mette	B. Lindqvist E. Grönlund		»
1974.	S. Wijkman	H. Sjöström	H. Himmelroos	A. Björk L. Barck	B. Lindqvist		»
1975.	D. Korpelainen	K. Lindgren	Y. Swanström	Y. Swanström E. Grönlund	H. Borgström		»
1976.	R. Wahlstedt B. Nyholm	K. Lindgren	Y. Swanström	A. Björk B. Nyholm E. Grönlund L. Barck	B. Lindqvist J. Streng		»
1977.	R. Wahlstedt K. Lindgren	B. Weckström	Y. Swanström	B. Lindqvist H. Mette A. Björk L. Barck	B. Weckström S. Wijkman		»
1978.	K. Lindgren U. Malmberg	B. Weckström	Y. Swanström	L. Barck R. Wahlstedt 1) A. Björk J.-H. Björk	B. Nyholm H. Himmelroos		»
1979.	K. Lindgren U. Malmberg	R. Uppal	L. Ehrstén	R. Wahlstedt J.-H. Björk 1) A. Nyholm L. Barck A. Björk	E. Grönlund P.-E. Nyman		»
1980.	R. Uppal K. Lindgren	P. Gallen	P. Gallen	1) L. Barck A. Björk J.-H. Björk P.-E. Nyman A. Nyholm H. Himmelroos	P.-E. Nyman E. Grönlund H. Selenius		»
1981.	R. Uppal 2) P.-E. Nyman	P. Gallen	P. Gallen	L. Barck A. Björk E. Grönlund K. Lindgren H. Himmelroos	A. Nyholm T. Nordblad		»
1982.	L. Barck P.-E. Nyman	P. Gallen	P. Gallen	A. Björk E. Grönlund A. Nyholm K. Lindgren J. Streng	P.-O. Sandqvist H. Selenius		»
1983.	L. Barck P.-E. Nyman	P. Gallen	P. Gallen	A. Björk E. Grönlund J. Streng K. Lindgren A. Nyholm	H. Selenius P.-O. Sandqvist		»
1984.	L. Barck S. Wijkman	F. Granlund	K. Lindgren	A. Björk E. Grönlund A. Nyholm B. Nederström	R. Heinoonen A. Johansson		Styrelsen
1985.	S. Wijkman S. Nordström	H. Selenius	K. Lindgren	A. Björk J.-H. Björk R. Heinoonen B. Nederström	E. Grönlund K. Lindholm		R. Heinoonen
1986.	S. Nordström S. Wijkman	H. Selenius	C. Borgström	A. Björk J.-H. Björk T. Nordblad R. Heinoonen	R. Hellstén P.-O. Sandqvist		Styrelsen

Kassör:

- S. Kevin 1) utom styrelsen
D. Lundin 1)
S. Sautero 2)
R. Uppal 2) till en bestämd tid.
S. Cairenius 3) Festkommitté ordf.
C. Swanström 4) Programkommitté ordf.
5) Idrott o skytte ordf.

Garantiföreningen Korsu.

Garantiföreningen Korsu är fristående, men med mycket nära band knuten till svenska sektionen. Föreningens verksamhetsmål är att ekonomiskt understöda sektionen och framför allt söka trygga en egen möteslokal för denna.

Under sina första år förde sektionen en ambulerande tillvaro. Möten hölls i firmalokaler, restauranger, på skjutbanan osv. Varje person förtrogen med föreningsarbete vet hur frustrerande det är att söka lämplig mötesplats. Restaurangkabinett finns ju alltid att tillgå, men då borde också förtäring ingå. I längden är detta inte att rekommendera.

Sigurd Wijkman kom med i sektionen 1962. Också han varseblev strax bristen på lämplig mötesplats. Följande hösten föreslog han för sektionen att en ledigbliven, ur bruk tagen tvättstuga vid Skillnaden skulle hyras till möteslokal. En inspektion på platsen visade att båda byckar och murgryta fanns kvar men att en grundlig renovering skulle göra rummet användbart för sektionens syften.

Trots att hyran var "bara" 100:— per månad hade den kunnat bli ett problem om inte Wijkman, Saanela, Björk och Upmal lovat stå för den tills vidare. Härmed var fröet till det som en gång skulle bli garantiföreningen sått.

Under höstens lopp genomgick den gamla bykstugan en grundlig förvandling. Tvättkaren och murgrytan försvann, allting snyggades upp och snart hade man det lilla rummet klart för invigning.

Svenska sektionens initiativ hade väckt uppmärksamhet även inom huvudföreningen. Hittills hade ingen annan av Helsingin re.a.u:s avdelningar förmått skaffa sig en egen lokal. Följaktligen var huvudföreningen starkt representerad vid invigningen som hölls den 23.11.1964. Förutom fjorton egna medlemmar hedrades tillställningen av en man- och kvinnostark delegation från huvudföreningen med ordförande Ensio Hukkataival i spetsen. Sektionen fick emottaga det första exemplaret av Helsingin reservinaliupseerit r.y:s hederssköld som bevis för huvudföreningens uppskattning. Våra egna drivande krafter bakom företaget fick även mycket beröm. Visst hade Wijkman, Björk, Saanela, Österman och Lindqvist visat vad som kan åstadkommas med små medel och med god talko-anda. Korsun fick också ett eget valspråk, "en för alla — alla för en, enighet ger styrka". Ett nog så passande valspråk.

Vid samma tillfälle diskuterades naturligtvis också Korsuns framtid. Finansieringen var visserligen ordnad för stunden men för framtiden måste basen breddas. Man kom in på att bilda en garantiförening, en tan-

ke som fick genklang hos de närvarande. Utan större byråkrati omsattes tanken till verklighet och de första "garantibreven" kunde utdelas till hågade garanter redan i januari 1965.

En liten läskedrycksbar ordnades i Korsun för att även den vägen få ett kassa tillskott. Snart skaffade Wijkman ett biljardbord i miniatyr för att ytterligare förhöja trevnaden vid mötena. Dessutom spelade man den nya modellflugan Bingo. Medlemmarna hade små priser med sig till möterna, spelet blev så populärt att man t.o.m. anskaffade en liten Bingo-apparat.

Så fortsatte man ända till 1967 då tiden ansågs mogen att ge garantiföreningen en mera föreningsmässig organisation. Från att ha letts av en liten arbetsgrupp fick garanterna nu en styrelse som valdes den 14.2.1967. Dess sammansättning var:

Ordför.	S. Wijkman
v. ordför.	T. Nordman
sekr.	A. Saanela
kassör	K. Lindgren
ledamot	H. Österman
ledamot	H. Hagman
suppl.	A. Björk, P. Strand
klubbmästare	S. Cairenius (Tjorven)

De följande åren var goda för svenska sektionen och därmed också för Korsun och dess garantiförening. Eller kanske förhöll sig saken så att Garantiföreningen Korsu medförde goda år för svenska sektionen. Följden blev i varje fall att Korsun snart blev för trång. En ny Korsu var en nödvändighet.

Invigningen av den första korsun 23.11.1964.

Den nya Korsun

Hösten 1969 kunde Saanela berätta om en på Jägaregatan 10 befintlig lokal som kunde vara lämplig. Hyran var visserligen dubbelt så stor men sonderingar inom Garantiföreningen och medlemskåren gav positiva signaler — hyran skulle klaras. Man slog fast och arbetet med inredningen av den nya och större källarlokalen kunde börja.

Arbetet var omfattande. Saanela gjorde upp en inredningsplan som skulle göra rummet mera korsulikt än fallet varit med Korsu nr 1. Väggar- na blev klädda med halvrunda plankor, i bortre hörnet murades en "öppen spis", de små fönstren mot gatan fick gula matta rutor som hindra in- syn och på motsatta väggen gjordes ett större falskt "fönster" med dold belysning. När dessutom belysningen gjorde något svagare än vanligt blev korsustämningen komplett. Arbetet utfördes främst av Cairenius och Österman som satte ner ett par hundra arbetstimmar var. Birger Lindqvist, som är erkänd finsnickare, tillverkade skåp och annan inredning. Material och tillbehör donerades i stor utsträckning av medlemmarna.

Den nya Korsun invigdes den 12 december 1969. Vid invigningshögtid- ligheten utdelades försjänstplaketter, ritade av Saanela, åt de duktiga byg- garna. Därefter togs Korsun omedelbart i bruk och utan överdrift kan man säga att den accepterades genast av alla. Också utomstående har utta- lat sitt gillande över lokalen. Då besökaren väl klarat sig in genom den låga dörren från gatan utan att slå huvudet i vattenröret som passerar i pann- höjd innanför, öppnar sig den korsu-lika interiören för honom. En liten tambur för kläderna, ett WC till höger och så själva salen där 20—30 man kan bänka sig. Den spartanska inredningen har med åren kompletterats. Porträtt av f.d. ordförande, Marskens porträtt, några deaktiverade gevär och andra krigiska relikier finns på väggarna. Med tiden hyrdes en telefon för att möjliggöra snabba förbindelser till medlemmar eller kanske till hemmet, om kvällen blev lång.

Korsuliv

De regelbundna möteskvällarna fortsatte naturligtvis också i den nya Korsun. Under årens lopp har förstås intressena varierat stort. Vanligen samlas man efter arbetsdagen en kväll i veckan för att prata en stund med kamraterna. Några spelar shack, kanske kokar någon kaffe medan dag- saktualiteter diskuteras. Nyheterna kan följas i en TV odh det finns t.o.m. en hygglig musikanläggning där. Föredrag om olika ämnen brukar före-

komma i bland, likaså ordnas filmföreläsningar eller annat lämpligt prog- ram. Sin kanske största betydelse har väl dock Korsun i att "bara" finnas till. Den är platsen där man träffar kompisarna, där styrelsen håller sina möten, där finns sektionens arkiv. Det är nog Korsun som för våra traditi- oner vidare, om vi skall tala om sådana efter en 25 år lång verksamhet.

Garantiföreningen har förutom genom Korsun även eljest kunnat understöda sektionens verksamhet genom olika bidrag. Sålunda fick sekti- onen vid sitt 20-års jubileum mottaga en donation på 1.000:—.

Sigges fond

Ett nytt initiativ har åter gjorts av Sigurd Wijkman. Han föreslår att en fond skall upprättas med avsikten att samla ett så stort kapital att avkast- ning skulle täcka t.ex. hyran för Korsun! I dagens läge skulle detta innebä- ra ett kapital på inte mindre än 50.000:— på ett högräntekonto.

Verkar detta omöjligt? Visst inte — bara vi gör någonting när vi också resultat. De gångna åren har väl tydligt visat att ingenting är omöjligt för den som försöker. Låt os därför visa att vi som ändå har betydligt större möjligheter i dag än våra föregångare på 1960-talet, också förmår åstadkomma någonting stort. Vi klarar det om vi följer vår första Korsus valspråk:

"En för alla, alla för en — enighet ger styrka."

Ledning

Som ordförande för Garantiföreningen Korsu har följande personer fun- gerat:

S. Wijkman	1964—1967, 1972—1973.	Hedersordförande
T. Nordman	1968	
A. Saanela	1969—1970	
K. Lindgren	1971, 1980—	
H. Nordberg	1974—1979	

Till hedersmedlem i Garantiföreningen Korsu utnämndes

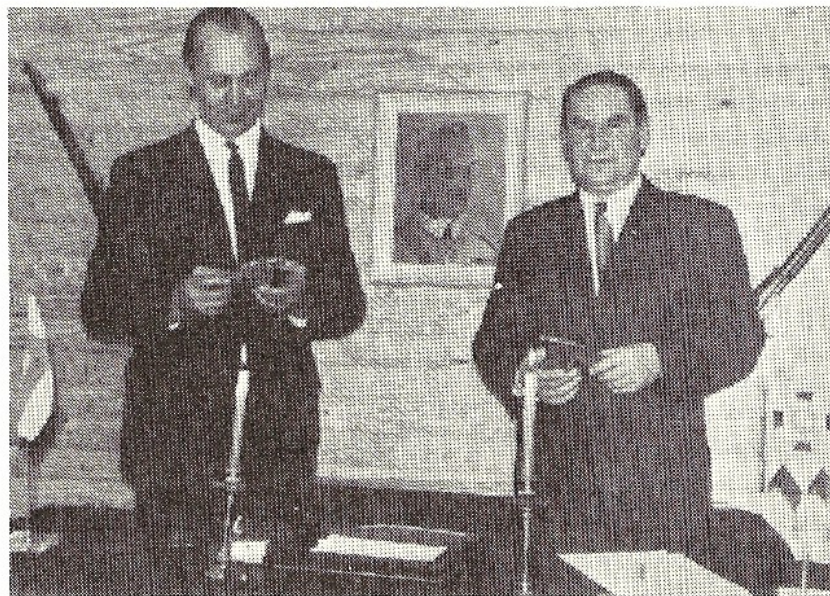
H. Österman 1982

Till hedersordförande

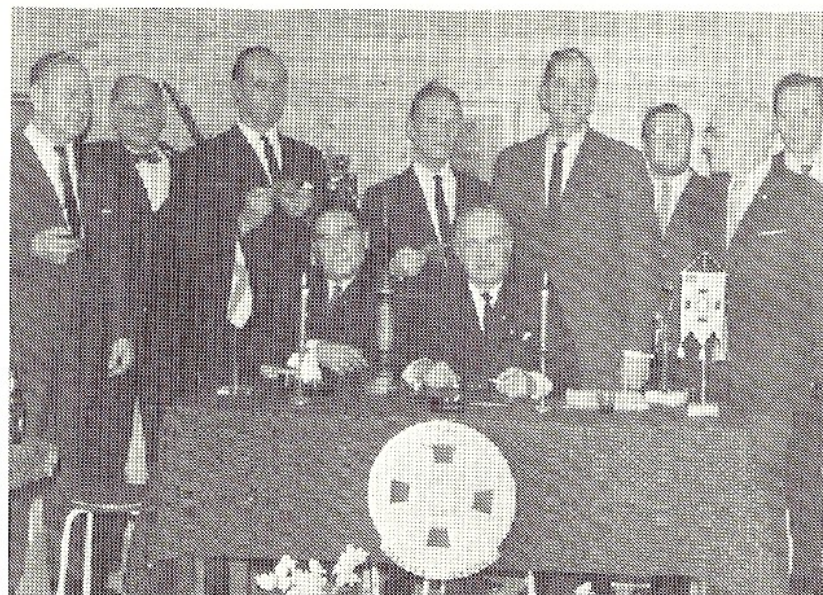
S. Wijkman 1984

Framtiden

Korsun är den centrala punkten för svenska sektionens verksamhet och dess tillvaro bör säkras. Även om sektionens livaktighet till äventyrs minskade skulle Korsun ändå finnas som en reell och samlande plats. Tids nog skulle friska krafter åter ta vid och blåsa vind i seglen. Därför bör vi alla stöda Garantiföreningens arbete. Vi gör det enklast genom medlemskap i Garantiföreningen eller genom att sprida kunskap om våra bägge föreningar för att därmed öka deras medlemsantal och följaktligen deras ekonomiska underlag. Möjligheterna är många, det gäller endast att ta dem tillvara.

Korsubbyggarna B. Lindqvist och H. Österman.

Invigning av den nya korsun på jägaregatan. Sittande H. Österman och A. Saanela. Stående från vänster E. Grunn, H. Munk af Fulkila, B. Lindqvist, P. Strand, R. Upmal, K. Lindgren, Y. Svanström, C. Forsman.

Barnfest i Korsun.

Från 20 års jubileet. K. Sorri, fru Sautero, P.E. Nyman, fru Sorri och M. Tiirikkala.

Framåt: Kyrsklätt 1973.

Henry Himmelroos och Kurt Dannholm på prisutdelning i Sandhamn.

Klara till start.

FÖRENINGSBANKEN I FINLAND

HAKA-AUTO OY

ANDELSAFFÄREN ELANTO

KESPORT

**ÖMSESIDIGA FÖRSÄKRINGSBOLAGET
SVENSK-FINLAND**

MP-CENTER

HELSINGFORS SPARBANK

K-RAUTA — MAATALOUS-KAUPPIAAT

OY GUSTAV PAULIG AB — PAKASTERYHMÄ